

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 21:18

מנחה ע"ש: 21:20

שחרית: 9:30

מנחה: 21:00

יציאת השבת: 22:54

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס

חדש בפינסק

הקהילה ליחידות.

- לאחמ"כ נסעו כל הנוכחים לאולם "ДК Трикотажник" לסעודת החתונה. שם שימח בעל המנגן **קובי מירסקי** נ"י שהגיע מארץ ישראל וזכה לקיים "כל המשמח חתן וכלה" ויהר"צ שיקויים בו "זוכה לחמשה קולות".
- שיא הערב היה כשהאדמו"ר שליט"א נכנס לאולם והתרגשות עלתה לשיאים חדשים כשרקד עם החתן.
- מפינסק המשיך **כ"ק האדמו"ר שליט"א** בראש קבוצת החסידים לעיר מלינוב שבאוקראינה, שם נטמן כ"ק אדמו"ר הזקן הרה"ק ר' אהרן מקרלין (בית אהרן) זצוק"ל זיע"א.
- ישר כח לכל בני החבורה נ"י שנסעו ביום שלישי לעיר גרודנא לשמח חתן וכלה, החתונה היהודית הראשונה בגרודנא מזה 60 שנה. כל המשמח חתן וכלה כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים.
- ביום רביעי הצטרפנו לנסיעה בראשות ראש הישיבה בפינסק הרה"ג ר' **יצחק ברבר** שליט"א לעיר מיר, לרגל יום היארצייט של רבנו **ירוחם הלוי ליוואוויץ** זצוק"ל משיגיה דישיבת מיר.
- ההכנות למחנה "יד ישראל" בעיצומן לקראת הפתיחה ביום ראשון הקרוב. ישר כח לכל המארגנים, העוזרים והמסייעים.

- אי אפשר לתאר במילים את השמחה שהייתה בחתונתם של **שלמה ושינא פיקמן** ה"ו ביום שני. בסידור הקידושין שהתקיים בבית הכנסת "בית אהרן וישראל", התכבד הרב **ברוך בהגר"י** (מח"ס שמירת שבת כהלכתה) **נובירט שליט"א** מראשי הישיבה בה למד שלמה נ"י. כמו כן נכחו בחתונה הרה"ג ר' **משה פימה שליט"א** – מקים עולה של תורה בעיר פינסק, הרה"ג ר' **יצחק ברבר שליט"א** – ראש ישיבת "פאר ישראל" בפינסק, הרה"ג ר' **אשר טננבוים שליט"א** – יו"ר ועד הישיבות בארץ ישראל, הרה"ג ר' **יעקב שטייערמאן שליט"א** – יו"ר מוסדות "יד ישראל", בברכה אחריתא התכבד כ"ק מרן אדמו"ר **מקרלין סטולין שליט"א**.
- התרגשות גדולה אחזה בנו כשהגיע כ"ק מרן אדמו"ר **מקרלין סטולין שליט"א** בראש קבוצת חסידים שהגיעו לרגל היארצייט של כ"ק אדמו"ר הזקן הרה"ק ר' **אהרן מקרלין (בית אהרן)** זצוק"ל זיע"א. כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א השתתף בחופה וניכר היה על פניו שנהנה לשמוע את מקהלת בית הספר "בית אהרן – בנים" כשרשו בחופה ע"פ מנהג קרלין את ניגונו של מרן כ"ק אדמו"ר ר' **אהרן הגדול מקרלין** זצוק"ל זיע"א, "י-ה אכסוף".
- לאחר החופה קיבל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את משפחות

פניני הפרשה

הרב יוסף ברוק שליט"א

"זֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יָרֵכָה עַד פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא פְּמִרְאָה אֲשֶׁר הָרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה."

שונה וייחודית היא המנורה. היא בלבד נשנית בתורה לאחר שכבר בספר שמות ניתנו ההוראות לבניית כלי המשכן, ופורטו ביצועם והכנסתם למשכן. בפרשתנו שבה התורה לומר: "וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה היא, כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה" (פרק ח', פסוק ד'). ומדוע? מדוע רק במנורה היה צורך לפרט שוב את צורתה ועשייתה?
חכמינו קשרו את המנורה לחכמה. "הרוצה שיחכים יודים" ושיעשיר יצפין וסימניך שולחן בצפון ומנורה בדרום" (בבא בתרא דף כ"ה עמוד ב'), ולא בכדי, שהרי כל כולה של המנורה מבטא אור והשפעה. והרי "נר מצוה ותורה אור" (משלי ו', כ"ג). על כן היה צורך בהדגש זה, כי התורה האלוקית לא כשאר החכמות אשר יצירתן על ידי האדם ומהותן התחקות וגילוי כוחות ותכונות הקיימים בבריאה, רתימתן וניצולן לצרכי האדם – חשמל, גלי קול וכו' הינן פרי צפייה, מעקב או הבחנה במציאות קיימת, הבנתה וזיהויה.
אחר כך יבוא שלב היישום. יישומה בצורה טכנית – העין – המצלמה, כחוקי כובד ומשיכה וכו'.
התורה היא כולה אלוקית. גם החלקים הגשמיים הנידונים בה מקורם שמימי ולא צפייה או ניתוח סטטיסטי, אלא מידע המוצפן בתורה, שהיא היא תוכנית העולם. "אסתכל באורייתא וברא עלמא" [הסתכל הקב"ה בתורה, וברא את העולם] (זוהר שמות דף קסא עמ' ב'), ועל כן גילוי התורה לא יעשה מתוך התבוננות בעולם, אלא להיפך, התבוננות בתורה תגלה סודות מאחורי הקלעים של היצירה.
ועל כן במנורה, שהיא המשולה לתורה, הירך – הבסיס, הקנים, הגביעים, ואף הפרחים, הקישוטים הפחות חשובים, כולם מיקשה אחת הם, מקורם אחד – אלוקי "כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה".

שוני זה נותן למתבונן אפשרות להבין את חשיבותה ומעלתה של תורה.

העלון מוקדש לרפואת ר' ראובן בן טובה גיטל

סיפור לשבת

העשיר ואמר: "מצווה גוררת מצווה; הבה נתפלל כאן שחרית וביתניים תן לעגלון כסף כדי שילך ויקנה לכולנו אוכל לסעודת שחרית". עשה העשיר כדברי ר' מנחם מענדל.

בטרם המשיכו בדרכם קירב ר' מנחם מענדל את פיו לאוזנו של הפונדקאי ולחש לו דבר מה. לאחר מכן הצטרף לעשיר ויחדיו נסעו ובאו לזבזבזא. בהגיעם לבית מדרשו של הצדיק, היה המקום הומה מאדם. פתאום נשמע קולו של הרבי קורא אליהם – "פנו דרך לעושי המצווה!".

הרבי קיבל את השניים במאור פנים והושיט להם יד חמה לשלום. "האם הדרכת אותו כיצד לנהוג בעתיד?", שאל הרבי סתומות את ר' מנחם מענדל.

"הדרכת", ענה התלמיד.

"והוא קיבל עליו?", שאל שוב הרבי.

"כן", השיב ר' מנחם מענדל.

חלפו שנים שבמהלכן אירעו דברים רבים ולא מעט שינויים ותמורות. ר' מנחם מענדל התפרסם ביתניים בתור "הרבי מקוסוב". מזלו של הפונדקאי שב להאיר לו פנים והוא התבסס בעסקיו וראה בהם ברכה רבה. לעומת זאת, העשיר איבד את נכסיו בכמה עסקאות כושלות עד שנעשה עני המחזר על הפתחים.

יום אחד הגיע זה לקוסוב, בחברת עניים נודדים. "אבוא אל הרבי ובוודאי אזכה ממנו למטבע הגון", הביע את תקוותו לפני חבריו. אך דרכו רגליו על מפתן חדרו של הרבי ומיד הכירו רבי מנחם מענדל. העני לא הצליח לזהות ברבי את החסיד שהסיע בעגלתו לפני שנים. "המתן רגע", אמר הרבי לעני ומיהר לרשום מילים אחדות על נייר שקיפל והושיט לו. "סע לכתובת פלונית, מסור זאת לידי סוחר פלוני וה' יהיה בעזרך", אמר לו הרבי.

"הגיע הזמן לפרוע את החוב", היו חמש המילים שרשם הרבי על הנייר. "הבאת לי מכתב מהרבי מקוסוב!". אמר-שאל הסוחר אף בטרם מסר לו העני שבפתח ביתו את המכתב.

"נכון!", השיב לו העני המבולבל, "מניין לך?!"

"מפני שהלילה הופיע אצלי בחלום ואמר לי כי הגיע הזמן לפרוע את החוב", ענה הסוחר.

"על איזה 'חוב' אתה מדבר?! לאיזה 'חוב' התכוון הרבי במכתבו?!", השתומם העני.

הכניסו הסוחר לביתו, האכילו והזכיר לו נשכחות. או אז נתבהרה התמונה והכול נעשה לפתע מובן. "כעת ניסע שנינו אל הרבי וככל אשר ישית עליי, אתן לך!", הודיע הסוחר חגיגית לעני. ואמנם כך היה. יחדיו נסעו לקוסוב וכשיצאו מחדר הצדיק איש מהם לא היה עוד עני.

שמע ר' מנחם מענדל מקוסוב כי רבו, הצדיק רבי פייביש מזבזבזא, עומד לשבות בעיר סקולי, ונפשו חשקה לעשות את השבת בצלו. עני היה, וכסף לשכור עגלה לא נמצא בכיסו, על כן יצא לדרכו ברגל.

ביום חמישי לפנות ערב הגיע ר' מנחם מענדל לפונדק דרכים באחד הכפרים, עייף מעמל הדרך ורעב. ביקש ללון בפונדק ולשבור את רעבונו. "שמע נא, אחי", אמר לו הפונדקאי היהודי, "מיטה אציע לך בשמחה, אך ארוחה לא אוכל להגיש לך, שכן הלחם אזל וגם מזון אחר איך".

התעניין ר' מנחם מענדל במצבו של הפונדקאי ושמע מפיו על מצוקתו הגדולה. "המזל חדל מלהאיר לי פנים, עוברי אורח ממעטים לאחרונה לפקוד את המקום, ילדיי לובשים בלויי סחבות ומתהלכים רעבים, ואין בידי אפילו לפרוע את דמי השכירות של הפונדק", תינה האיש.

כאב ר' מנחם מענדל את מצב מארחו וחיזקו בדברי תקווה וביטחון בה'. המחשבות על כך הוסיפו להטרידו גם לאחר שכבר עלה על משכבו. כל הלילה לא הצליח לעצום עין.

בבוקר נפרד לשלום מהפונדקאי ויצא להמשך דרכו. לאחר כברת דרך קצרה הבחין בעגלה רתומה לשני סוסים, המסיעה יהודי שעל פי צורתו נראה עשיר. "לאן, ר' יהודי?", הקדים ופנה הלה אל ר' מנחם מענדל.

"לרבי מזבזבזא!", ענה.

"אם כן עלה והצטרף אליי!", זירזו היהודי.

ר' מנחם מענדל לא מיהר לעלות. לאחר הרהור קל אמר: "לא אצטרף אליך אלא אם כן תיתן לי עשרים רייניש כסף". הביט בו העשיר בתדהמה. "לא זו בלבד שאני מציע לך להצטרף אליי, חינם אין כסף, אתה עוד תובע ממני תשלום על כך?!", הקשה. כעבור רגע נוסף אמר: "ובכן, אתן לך נדבה, אבל לא בסכום המופרז שביקשת!".

ר' מנחם מענדל נשא אליו זוג עיניים טובות. "האמן לי, לא למעני ביקשתי זאת, אלא לטובת אחרים וגם... לטובתך".

היושב בעגלה נתן בר' מנחם מענדל עיניים משועשעות משהו. "וכי איזו טובה תצמח לי מכך, מלבד מצוות צדקה?", שאל.

"העתיד לוט בערפל ואיש מאיתנו אינו יודע מה ילד יום", פלט ר' מנחם מענדל.

התרצה העשיר והוציא מכיסו עשרים רייניש כסף. לאחר שנטל מידי את הכסף, הפציר בו ר' מנחם מענדל להפנות את הסוסים לאחור ולשוב עמו לפונדק. "בוא וראה במו עיניך איזו מצווה גדולה קיימת", אמר לו. העשיר הסכים.

בהגיעם לפונדק מסר ר' מנחם מענדל את הכסף לפונדקאי. "לך ופרע את חובך והיתרה תהיה לך ולמשפחתך". לאחר מכן פנה אל